

Arriba una nova edició de l'Acústica

Hi actuaran Mishima, Joan Dausà, la Dharma, Els Catarres, l'espectacle 'Sangtraït Simfònic'...

La 14a edició de l'Acústica de Figueres ja és aquí. Fins al diumenge 30, grups consolidats i de l'escena emergent desfilaran per l'aparcador de la capital empordanesa dins la programació del festival i també en la seva versió per al públic familiar, l'Acustiqueta.

Mazoni. Foto: Noemí Elias

Si l'artista Andy Warhol tenia la seva Factory per experimentar amb altres pintors i músics, entre artistes d'altres disciplines, el bressol més surrealista a Catalunya el tenim des de fa anys a Figueres, on se situa el Museu Dalí, i el seu moment d'eclosió més musical es viu durant els dies del Festival Acústica. Des de fa catorze anys els carrers i places s'omplen de gom a gom amb les propostes musicals més actuals i diverses.

Avui arrenca una nova edició amb propostes fresques com les de **Màia, Joan Rovira o Maïa Vidal**; divendres destaquen noms consolidats com **Mishima**, que tancarà la gira per comarques gironines. Tant divendres com dissabte la plaça de Gala i Salvador Dalí regalarà música surrealista amb **Joan Miquel Oliver** i un espectacle especial de **Joan Dausà** amb l'actriu Aina Clotet, que recitaran textos del pintor genial. Les propostes per als més petits les protagonitzaran **Manuel Fuentes**, que divendres estrena espectacle infantil, i diumenge els empelts de **Lax'n'Xics** i l'orquestra **Diver-kids** (de **Lax'n'Busto** i de l'orquestra **Di-versiones**, respectivament).

El lema del festival reprendrà el de l'exitosa edició passada: #nomésalacústica. I és que l'augment de públic ha portat l'organització, per exemple, a redissenyar l'escenari de la Rambla i també l'espai musical de la plaça de Catalunya per tal de mantenir-se com una de les cites de referència a final d'agost. Serà l'escenari de La Rambla precisament el que acollirà els concerts de la **Companyia Elèctrica Dharma** (en la gira de celebració dels seus 40 anys) i d'**Els Catarres**, el divendres 28 d'agost (a les 23 h i a la 1 h, respectivament), mentre que dissabte, amb el mateix horari previst, serà el torn de **Blaumut** i **Els Amics de les Arts** (també celebrant el desè aniversari).

Un altre escenari important serà el de la plaça de Catalunya, que tindrà entre les propostes destacades la de **Molotov Jukebox**, la banda que lidera la coneguda actriu Natalia Tena. Londineca de mare extremenya i pare basc, protagonista de pel·lícules com *Harry Potter o 10.000 kms* (Premi Gaudí a la millor actriu) i de sèries com *Joc de Trons*, Tena té aquesta banda de mestissatge que combina sons gypsy tropicals, swing, latin soul, calypso i dubstep. De fet, aquest concert dels londinencs s'emmarca dins de la Factoria Acústica de promoció cultural i turística del festival, on artistes d'arreu poden presentar el seus nous treballs i preparar una nova gira (el projecte va néixer el 2012, i enguany es vol reprendre amb projecció de futur).

L'espai més recollit serà el Teatre Jardí, que enguany té una proposta excepcional, *Sangtraït simfònic*, interpretada pels seus protagonistes, **Quim Mandado & Orquestra de Cambra de l'Empordà & LGP (Guardians del Pont)**. Per a aquest concert el festival ha hagut d'obrir una segona data, l'endemà diumenge, a causa de la gran demanda d'entrades. També al mateix teatre però la nit abans, divendres, es podrà veure l'únic concert de l'estiu a l'Estat de l'artista **Neneh Cherry**.

Amb totes aquestes propostes (i moltes més: **Mazoni, Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien, Núria Graham, Delafé y las Flores Azules, Dover, Gertrudis...**) serà el nombrós públic assistent el que valorarà si la programació s'adiu a aquelles paraules revoltades de Dalí en el seu famós *Manifest groc* (març de 1928): "...els artistes d'avui han creat un art nou d'acord amb aquest estat d'esperit. D'acord amb llur època. Ací, però, es continua, pasturant idíl·licament. La cultura actual de Catalunya és inservible per a l'alegria de la nostra època. Res de més perillós, més fals i més adulterador...". O potser no caldrà mirar-ho tant prim i senzillament passarà com en aquell títol de Santiago Rusiñol que es deia 'L'alegria que passa' i, per tant, s'ha d'agafar al vol.